

нѣли отъ безсѣнница, дъжда и студя, ёще ги мѣчеше гладь и жада. Тогась прорицатель тѣ Теокль затекълъ са кѣмъ врагѣве тѣ и пророчески имъ рекълъ тѣзи думы: „Заклевамъ са, че не ще са ползовате вынѣжги спокойно отъ плодове тѣ на мессенски тѣ полета!“ Той са хвърлилъ въ срѣдъ врагове тѣ и като насытилъ ножа си съ кръвь, паднѣлъ смъртно раненъ. — Аристоменъ свикалъ Мессенцы тѣ около си, турилъ жены тѣ и дѣца та по срѣда та и съ наведенъ ножъ, като знакъ на прозба и на намѣреніе да са отдалечи, пристѣпилъ кѣмъ Лакедемоняны тѣ, кои то сторили пѣтъ и позволили на Мессенцы тѣ да минѣтъ покрай редове тѣ имъ. Мессенцы тѣ отишли у съюзници тѣ си, Аркадцы тѣ.

Аристоменъ избралъ 500 человекѣ отъ най храбры тѣ Мессенцы и, докато лакедемонска та войска стояла въ Мессенія, намыслилъ да нападне на Спарта. Но Аристократъ второй пѣтъ предателски постѣпилъ съ Мессенцы тѣ, като открылъ плана имъ на Лакедемоняны тѣ, — чрезъ кое то предпріятіе то было разстроено. За наказаніе за туй, Аркадцы тѣ убили съ камъне царя си и трупа му хвърлили вънъ отъ границы тѣ на земля си. Тогась по голѣма та часть отъ Мессенцы тѣ преминѣла въ Долня Италія и са поселили въ града, кой то былъ нареченъ по име то имъ, Мессена. Тѣ искали да иматъ за свой предводитель Аристомена, но той отклонилъ отъ себеси този санъ, като имъ рекълъ, че докато ё живъ ще веде война противъ Лакедемоняны тѣ, — защо то той былъ увѣренъ, че каква годѣ бѣда ще постигне Спарта. По подирѣ, той отишълъ въ Делфы. Въ туй време властитель тѣ на единъ градъ въ островъ Родосъ, Дамагетъ, пыталъ оракула, чія дъщеря трѣба да си земе за жена, — и приелъ отвѣтъ, че трѣба да са жени за дъщеря та на най храбрыя отъ Гърцы тѣ. За туй Дамагетъ са оженилъ за дъщеря та на Аристомена, кой то и преминѣлъ да живѣе въ Родосъ, дѣто и умрѣлъ слѣдъ малко време отъ болестъ. Родоски